

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția, Joi și Sâmbătă

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45.
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumerățiune nouă

la

„Telegraful Român”,

deschidem pe jumătatea a doua a anului 1899, cu prețul din fruntea foii.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire prin asigurațiune postală (Posta utalvány — Post-Anweisung). Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul și al poștei ultime, să fie scrise legibil.

Rugăm a grăbi cu trimiterea prețului de abonament, pentru a nu fi nevoiți să intrerupem espedarea diarului.

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

Brutalitățile

administrațiunei.

Parlamentul nostru a luat ferii pentru lunile de vară, după-ce actualul guvern a pertractat proiectele de legi, cari asigură mersul regulat al organismului de stat între marginile legilor constituționale.

Înainte de a se despărți însă deputații din parlamentul țerei, s'a ventilat o chestiune penibilă, cu care voim să ne ocupăm și noi la locul acesta.

Chestiunea pentru noi nu e nouă ne-am mai ocupat încă cu ea pe când nu i-s'a dat importanța ce acum i-se dă, și, accentuăm, cu tot dreptul i-se dă.

Este vorba de brutalitățile organelor dela administrațiune. Un pretor de cerc ajutorat de organele dela comuna politică și de cele puse pentru siguranța publică, a maltratat în mod barbar pe unii ómeni, asupra cărora erau chemați să facă o cercetare prealabilă.

Casul acesta de barbarie din întâmplare a străbătut în pressă, acesta în numele umanității a dat alarm, un deputat a făcut interpelațiune, și ministrul president în calitate de ministru de interne a răspuns.

Cestiunea pentru noi nu este nouă. Nu odată ne-am plâns și noi pentru brutalitatea cu care operază organele dela administrațiune, și mai ales ne-am plâns contra brutalităților cu cari operază gendarmeria în patria noastră.

La noi unii pretori s'au considerat până acuma de domni absoluți asupra sërmanului popor, și când ar eși la ivelă multele abusuri săvârșite de ei, dar mai ales când ar eși la ivelă atrocitățile, ce le comite gendarmeria în unele locuri față cu pacinicul popor, atunci actualul ministru-president nu ar avé cuvinte destul de drastice spre a stigmatiza atrocitățile cu cari cetățenii pacinici durere nu odată trebuie să facă cunoștință.

Fericitul baron Sennyey a cunoscut bine organizațiunea comitatensă și cea a gendarmeriei, când a numit asiatică actuala administrațiune.

Chiar și presa unгурescă numesce asiatică stările actuale în urma atrocităților, cari s'au desvilit în interpelațiunea, de care ne ocupăm acuma.

Durere nici presa nici parlamentul nu a timbrat atrocitățile gendarmeriei, când acelea s'au comis prin locuri împopulate de români, când acelea s'au descărcat asupra românilor.

Și atunci s'a revoltat simțul de umanitate în ómenii simțitori, și atunci atrocitățile s'au săvârșit în contra dispozițiunilor legilor positive, și atunci ca și acuma ele au compromis bunul nume al patriei noastre.

Abia este anul de când în o comună din apropierea Clușului gendarmeria a tras cu glonțe în populațiunea unei comune locuite de români, și acesta din un incident, care ușor se pôte aplană pe calea justiției.

Au rămas morți mai mulți români pentru un caprițiu al unui proprietar unгур, și pentru lipsa de umanitate a unor ómeni, cărora puterea statului le-a pus arma în mână pentru siguranța publică, pentru a apăra viața și onórea cetățenilor.

Presa unгурescă de astădată condamnă cu totă asprimea brutalitatea

organelor dela administrațiune și cere pedepsirea celor vinovați, cari au lovit în față umanitatea, simțul de dreptate și au compromis autoritatea statului nostru în fața Europei civilizate.

E bine acésta, ce nu e bine este, că presa guvernamentală din acest cas concret cere — administrațiunea de stat, sub care crede, că asemenea acte barbare ar fi imposibile.

Noi credem, că pentru administrațiunea de stat nu trebuie să se exploateze asemenea lucruri condamnabile.

Nu administrațiunea de stat va stirpi asemenea porniri barbare, ci aplicarea egală față cu toți, a legii.

Când amploiații vor avé consciința, că abuserile vor fi reprobate și atunci când se vor îndrepta în contra nemaghiarilor, atunci abuserile vor dispărea, fie administrațiunea actuală fie cea de stat. Altcum nu!

Spre Orient

Diarele germane publică articole foarte interesante asupra traficului Europei occidentale cu Orientul, prin România. În special presa germană se ocupă de noile comunicațiuni stabilite prin convenția încheiată de curând și serie foarte elogios despre serviciul român de vapóre.

Un călător, care a mers de curând, prin România, la Constantinopol și Atena, publică asupra acestei călătorii în „Hamburger Fremden Blatt” amintiri și aprecieri, din cari dăm și noi după „V. N.” următoarele:

Întăiu Maiu anul acesta va fi pentru multă vreme un punct luminos în istoria călătoriilor. La 1 Maiu adecă va pleca din Berlin spre Constantinopol sau cel puțin în direcțiunea Constantinopolului, un tren accelerat, care apropie cu cel puțin douăsprezece ore mai mult ca până acum Europa de mijloc și de nord de Constantinopol și Orient.

Până acum cele mai bune căi între Berlin și Constantinople, cereau cel puțin 60 de ore călătorie. Dela 1 Maiu se va putea

ajunge în 48 de ore pe un drum, în mare parte nou, la pórtă Orientului.

Până acum erau două drumuri principale spre Constantinopol: Întăiu drumul pe uscat prin Silesia, Budapesta, Belgrad, Sofia și Adrianopol. Drumul acesta, continuu cu trenul, se face în cazul cel mai bun în 62 de ore, cu un tren „convențional”, un tren țilnic, cu vagoné în cea mai mare parte de clasa III, care plécă din Berlin la órele 4 1/2 d. a. și ajunge în gara principală din Constantinopol a treia și la órele 6 dimineața. Pe acelaș drum circula și Orient-Expresurile, de două ori mai scumpe ca cele ordinare și cari fac drumuri aproape în același timp de sëră până a treia și. A doua linie duce până la Budapesta, dar de aici o altă direcție și anume prin Orșova-Virciorova, preste România prin București-Constanța, la Marea Négră, de unde un vapor accelerat, cu care e în imediată legătură, duce la Constantinopol în 12—13 óre.

Nu e tocmai ușor a cântări avantajile și dezavantajile acestor două drumuri, căci există o măsură generală pentru așa ceva. Pentru cei cari voesc să mergă pe drumul cel mai drept, fără intrerupere, fără să se scobóre dia tren, drumul prin Serbia și Bulgaria e cel mai potrivit. De sigur însă că numărul acestor călători e foarte mic. Dar afară de casuri extreme, cine e în stare să stea 62 de ore în tren, chiar dacă asemenea tren se bucură de ceea-ce administrațiunile căilor ferate numesc în bătae de joc „lux”? Luxul acesta se compune din strictul necesar pe care îl are la dispoziție fie-ce european civilizat: un pat de dormit, apă și cele necesare pentru spălat, o masă pentru mănecare. Majoritatea călătorilor vor avea desigur dorința de a vedea Budapesta, Belgradul sau Sofia și a-și intrerupe aci drumul. Pe lângă acesta cine călătorește la Constantinopol și nu e funcționarul unei ambasade sau însărcinatul unei case mari comerciale, cu ordin de ajunge în timpul cel mai scurt și fără nici un ocol la țintă, acela negreșit că nu vrea să ajungă în Constantinopol ca într'un oraș de a țeeea mână, adecă la gară, de unde să pornescă apoi drept în oraș. A sosi în Constantinopol în adevératul înțeles al cuvântului, e a sosi spre apă, spre a putea admira privilegiștea fără seamă a „Cornului de aur” și a țermurilor Bosforului.

FOIȚA

Povestea reginei bine-făcătore,

de

Carmen Sylva.

A fost odată o regină bună de inimă. Ea jinduia să curme tóte suferințele pe cari le vedea pe pământ. Cu cât mai mult însă țăcea binele, cu atât mai mult se părea că nevoile sporeau. Mijlócele ei erau neîndestulătoare ca să ajute celor săraci; vorbele ei nu puteau mântui de dureri pe cei ce jeleau, și mâna ei nu putea vindeca tóte bólele. Credea însă cu neputință, ca D-șeu să fi vrut o lume așa plină de neajunsuri și-și țăcea că, dacă ómenii ar ști să se orânduiescă, negreșit că ar fi fericiti. Atunci se duse la biserică și înalță o rugăciune, de a cărei putere și îndrăznelă nici nu își putu da sémă în acea clipă. Se rugă ca și aceia, cari, în nesocotința lor, nu știu ce s'ar întâmpla dacă ruga le-ar fi împlinită.

Ea țise: „Dómnne! De întâlnesc în cale pe vre unul ce suferă, ță'l să fie fericit prin singura mea privire, chiar dacă ar fi să cadă asupra-mi suferințele lui!”

Cu inima îndurerată, eși din biserică, întrebându-se dacă D-șeu a ascultat-o? Căci pare că D-șeu nu ne ascultă când ne rugăm lui; dar în aceeași ți chiar, ea înțelese că ruga i-a fost împlinită.

Întălni, purtat într'un cărucior, un băiat care nici odată nu făcuse un pas. Îl cunoștea de multă vreme și el iubea pe buna regină din tótă puterea sufletului său. Ca tot-d'a-una, se apropie de densus, îi lua mâna lui gingașe în a ei și îi vorbi, cu dulcea ei voce, de o repede vindecare. Ochiul băiatului se deschideau din ce în ce mai mari, iar regina simțea că copilul smulgea din ei tótă vlagă, că era cuprinsă de o ostenelă necunoscută ei. De odată, băiatul se ridică voios: „Cred că ași putea merge!” țise el, ca dintr'un vis; se sculă din culeușul său de chin și începu să umble, ca și cum n'ar fi fost olog. Regina urmări cu un zîmbet lung chioțele copilului, se duse acasă, căzu la pat și zăcu multă vreme bolnavă de damba. Picioarele îi erau amorțite; ea însă nu primea nici un leac și țăcea, că de va veni timpul, Dumneșeu o va tămădui. Așa se și întâmplă.

De atunci ea tot lua asupra-i bóla peste bóla, orbii, asurđii, amuți și fu prinsă de friguri; dar tot mai frumoșă, mai tinără, mai

luminosă eșea ea din aceste încercări. Nici odată nu se țingua. Curând minunata ei putere de vindecare fu cunoscută, de și nu vorbea de dênșă, și ómenii năvăleau la regina și o chinuiau cu suferințele lor, fără să bănuiască, ce jertfe ea le aducea. Se țăcea că regina era primejduită de tóte molipsirile și nu voia să se ferescă de ele, mai ales când era vorba de copii.

Tot așa făcea și cu sărăcia. Știa să nascocescă multe spre a găsi altora de lucru; dar ea însă-și de mult nu mai avea nimic și nu-și putea erta cea mai mică dorință, de óre-ce în tot-d'auna îi lipseau mijlócele. Cu tot ajutorul soțului ei duios, — ajunse ca Sft. Elisaveta: Abia de mai avea o haină.

Numele ei era de mii de ori bine-cuvântat. Lumea căta să se apropie de dênșă, s'o atingă, să-i prindă o privire; căci strălucirea ochilor ei mângăia pe ori-cine oglindeau. Toți erau mulțumiți și fericiti și vedea fie-care, că sórtea e bună, dacă nu cirtise în contra lui Dumneșeu. Păcii care purcedea de la dênșă, nimenea nu-i putea sta în potrivă.

Mai grele de îndurat îi erau ceasurile în care nu era înțelăsă, când ea potolise o zavistie și, drept răsplată, trebuia să audă

chiar la vatra-ei vorbe neplăcute. Era să uite, că și acesta era o parte din darul ei bine-făcător, și plângea în taină. Dar acesti nori se împrăștiară și regina pricepu, că și pe țărîmul sufletesc, avea să iea asupra-și relele altora. De atunci răbdarea ei fu neclintită. Ómenii uitară că se purtasera rău cu dênșă și credeau, că necurmat au iubit-o, că n'au necunoscut-o nici hilit-o vre-odată. Un zîmbet îi coborea atunci în inimă: O privire din ochii ei le dăruise uitarea!

Printr'o stranie încercare trecea ea, când după ce îndrumase pe calea cea dréptă un om cățut într'o grea ispită, avea să suferă remușcări și tóte chinurile cugetului, ca și cum ea ar fi săvârșit o faptă rea. Acesta îi venea greu să îndure, căci se stia fără vină și sërmana ei inimă se zbuçiuma cu neliniște de mórte ți și nópte. Câte-odată pricepea că acesta era trecător ca tóte; dar suferea prea mult.

Intr'o ți, o femeie sërmană o rugă: „Of! Măria Ta, singurul meu băiat e pe mórte! și știu că ai burueni minunate, care vindecă, când nimic alt nu mai pôte vindeca!”

Regina, fără a șovăi, se duse în pripă lângă patul în care horcăia a mórte tinérul. Totuși el deschisă ochii săi împăinginiți și

Prin această dorință foarte îndreptățită a tuturor celor cari fac o călătorie de plăcere, sosirea pe mare e un lucru de sine înțeles și pentru acesta sa și găsit odată pentru totdeauna drumul cel mai bun.

În împrejurările actuale, drumul acesta nu poate duce decât prin România.

Dacă ar fi vapore de mare iuțelă din Varna la Constantinopol și o legătură repede și comodă de trenuri prin Rusciuk, această legătură ar putea fi mai avantajoasă decât cea prin Constanța, adecă drumul pe mare ar fi mai scurt. Dar și această legătură ar duce în parte tot prin România. Se va face câte o a doua legătură îndată ce vor circula trenuri bune accelerate prin Beograd și Niș spre Salonic și de aci vapore bune spre Constantinopol. În tot cazul, linia aceasta nu se va putea măsura în celeritate cu cea care merge prin Constanța.

Cu toate silințele unei părți din presă, de a discredită acest drum prin România, silințe motivate de interesele altor linii concurente, convingerea mea este, că pentru foarte mult timp, linia prin România va fi singura pe care cei ce fac călătorii vor trebui să meargă în Orient.

(Va urma)

Revista Bisericească.

(Mortea episcopului de Roman)
Luni, la orele 3 și jumătate, a încetat din viață P. S. Sa Episcopul Ioanichie Floru, în urma mai multor suferinți foarte lungi.

Decedatul episcop a fost ales abia de un an și câteva luni.

Înainte a fost director al Seminarului din Roman și confident al marelui episcop Melchisedec.

Din diecesa Aradului.

Chivotul lui Bosioc.

Arad, Iuliu 1899.

În ziua de Rusalii s'a sfințit în biserica catedrală din Arad noul chivot, dăruit de venerabila matronă Iuliana, văduva fericitului Petru Florescu, și făcut cu mult gust și pricepere artistică de sculptorii și auritorii diplomați români Nistor Bosioc și fiul său Iosif din Birliși (Berlistye u. p. Jâm, în comit. Caraș-Severin).

Ceremoniile înălțătoare liturgice ale marelui sârbători împreunate cu sfințirea, au umplut de evlavie inimele credincioșilor, adunați din toate straturile societății noastre; iar predica straticantului primar a P. C. S. Archimandritului Augustin Hamsea a fost la înălțimea momentului.

Toți cei de față erau sub impresia farmecătoare frumuseți artistice a chivotului, carele, atât din punct de vedere arhitectonic,

cât și decorativ întrece ori-ce fantazie artistică.

La tocmelă li-se trimisese sculptorilor măsura prestolului, precum și a lărgimii și înălțimii ușilor împărătesci, de după cari dinșii au potrivit dimensiunile chivotului așa, că acesta se înalță de pe altar ca un fond întregitor al măreței temple, formând totodată față surprinzător de frumoasă a altarului.

Corpul chivotului însuși, provădit în față cu ușe, pe ușe în basrelief potirul cu șerpele, pe de lături cu arabescuri de rară frumusețe, este așezat între șese semistâlpi albi, canelați, cu capituluri corintice, pe o basă de înălțime simetrică, cu carea sunt concrescute pedestalurile semicolumnelor.

Dindărăt în fund columnele continuă de sine stătătoare în dreapta și în stânga câte două, formând un fel de peristil de amândouă laturile, și dau obiectului pe lângă frumusețe și un fel de imponentă arhitectonică.

Consolele de deasupra capitalurilor columnelor și semicolumnelor sunt concrescute, formând un corp ca și de sinestător dela un capăt până la celalalt.

Consolele sunt duble, proporționate înalte, în mijloc cu o girlandă de frunze și flori în basrelief. Ochii boului sunt aurii și girlanda, iar liniile și cele două șiruri de dentură simbolizează de minune infinitul univers prin colorăa lor albastră-cenușie, de care se spriginesc semicupola, simbolul cerului, în al căruia zenit dintr'un frontispiciu de arabescuri minunate apare globul de aur cu cruciulița-i aprôpe cuadrată de un efect foarte plăcut.

Deasupra eșei sub semicupolă între rađe luminose și columbul cu aripelile întinse aprôpe în mărime naturală, sculptură foarte bine succedă ca simbol al Spiritului sfânt.

Preste peristiluri se înalță de partea dreaptă icóna Maicei Prea Curate, de astânga icóna sfântului Ioan, Evangelistul, în frumoșe cadre de arabescuri, lângă fiesce-care la aceeași înălțime câte o vază cu flori.

Arabescurile sunt foarte succese, atât în cea ce privesc forma, cât și ingeniôsa lor aședare, și contribuie evident la înălțarea peste tot a decorului chivotului.

Auritura este executată cu rară cunoștință și pricepere artistică, în trei nuanțe: cu lustru deschisă, precum e bordura ușei chivotului, carea sémână mai mult ca o lumină vie, potirul și cloumbul cu rađe lor viu strălucitoare; cu lustru aurii mai închis, cum sunt arabescurile, capitulurile, ochii boului etc.; fără lustru închisă și bronz, cum sunt marginile pedestalurilor, columnelor și cele dela consolele bazei.

Auritura după nuanțele ei este așa de măiestrit întocmită, că desfățăză privirea laicului și umple de plăcere și pe cel mai pretențios cunoscător.

Colorăa fundamentală a chivotului este albastră cenușie, marmorată, și prinde de minune bine; căci dă obiectului o aparență aeriană, iar decorațiunilor le permite o în-

fățișare mult mai bătătoare la ochi și foarte frumoasă.

Pe fruntea bazei chivotului, în față, sub ușă se află inscripția donătoarei cu litere basrelief aurite, pe câmp brun, în cadratură aurită, iar pe spatele chivotului cu litere negre numele sculptorilor și al stăruitorului precum și anul sculptării.

Când scriu aceste șiruri, îmi aduc aminte de cuvintele prorocului Moisi din Esod. (cart II. cap 35. vers 30—35.) și-mi vine și mie, să ăic am cu dînsul: „Vedeți, Domnul a chemat anume pe Bosloc și pe fiul său și i-a împlut cu spiritul lui Dđeu: cu iscusință, cu înțelegere și cu tot felul de artă, ca să facă și să nascocescă ori ce plan artificios pentru înfrumșetarea locașului lui Dđeu“, dați-le ne lucru!

Mi-ar plăcea însă, să mai pot ăice și cele scrise tot în esod la cap 36. vers 5.: „Poporul aduce mai mult, decât cât este destul pentru lucrul, care Dđeu a rînduit să se facă.“

Arta este de sigur rînduită de Bunul Dđeu, și atât ea cât și dragostea de a jertfi pentru dînsa mai cu sémă pentru înfrumșetarea și mărirea lăcașului lui Dđeu, arată gradul de cultură intelectuală și morală a unui popor.

Ioan Sîmu
înv. în penzie.

Adunarea dela Poplaca.

Comitetul despărțământului Sibiiu al „Asociațiunii“ lega frumoșe speranțe de adunarea dela Poplaca. De întâlneai pe preoții noștri de acolo ori pe dl notar Milea, fiecare își dădea nădejdi: „să v'aducă D-đeu“; „v'primim cu brațe deschise!“

Comitetul spera o avântare dela această adunare. Și a făcut pregătirile necesare, ca să aibă cu ce sta înaintea poporului: afară de cuvântul de deschidere și de raportul oficial, a îngrijit să fie pregătite două disertațiuni, una mai teoretică, mai idealistă, apelătoare la sentimente, îndreptătoare spre o bunăstare sufletescă; alta de tot realistă, aplicată la însași ocupațiunea ômenilor și îndreptându-i pe căi nôue, și mai bune, spre bunăstare materială.

A stăruit să vie un grup de clerici, buni cântăreți, cari să cânte în corul bisericesc.

Și în ziua adunării au plecat din Sibiiu la 7 dim. cincî trăsuri, cu domni din comitet, cu ôspeți și cu corul de clerici.

La orele 8 ajungînd în comună, un grup de călăreți a întimpinat pe sositori cu cu o mică alocație. Conduși la casa parohului C. Baca, ôspeții au fost cu multă prevenire serviți cu ceva de dejun. Am mers cu toții la biserică: serveau trei preoți: pâr. Goga din Rășinari, Coman Baca și Modran din loc. Biserica plină de popor.

Tôte semnele arătau, că vom avea o adunare mare și frumoasă. Dar ce înșelătoare s'au dovedit aceste semne!...

După serviciul divin, părintele Baca face atent pe popor că a sosit comitetul despărțământului Asociațiunii, și precum i-a rugat și nainte, să rămăe dară aci cu toții: dară așa! imediat au plecat acasă peste jumătate din ei!

Ca o sută de ômeni au mai rămăe ascultând frumoșa vorbire de deschidere a directorului I. Papiu, dar mai la fiecare minută 3—4 inși dispăreau. Au mai rămăe ca jumătate. Macar ar fi putut auzi multe lucruri frumoșe în bine întocmită și frumos rostită cu vântare a venerabilului protopresbiter. A urmat raportul secretarului despărțământului, Dr. Elie Cristea, espunînd în chip sistematic tot ce trebuie raportat adunării despre lucrarea despărțământului dela ultima adunare, încercările, rămăe zadarnice, de a înființa agenturi, etc. proușind însă lucrarea de colectare de reușe, care arangeată de secretarul Dr. Cristea, se va da publicității în curînd. În loc ca istorisirea acestor lucruri de interes, să atragă și reție, ômenii s'au împușinat și mai mult, — se temeau, se vede, că soșește momentul de a le cere vre-un ban pentru Asociațiune...

Fiind să se cetescă disertațiile, disertantul Ioan Moța era de părere nici să nu încopă, fiind prea puțini ômeni din popor pe sama cărora se gătise a diserta. La stăruințele comune și-a cetit totuși disertația despre „Fântănila fermecate a satelor“, înțelegînd sub ele bibliotecile populare, și arătînd foloșele lor și felul cum să fie arangeate împreunînd folosul cu frumosul, învătătura cu desfătarea. A fost ascultat de cei duși din Sibiiu, cei 10 clerici, preoții și învățătorii locali și vre-o 20 țerani. Disertantul a fost viu aplaudat. Despre această disertație „Tribuna“ serie:

„A urmat apoi disertația frumoșă a dlui Ioan Moța despre „Fântănila fermecate“. Predată pe înțelesul tuturor și măiestrit întocmită, cum numai dl Moța știe, — să fi fost cine să o asculte, era foarte instructivă și folositore, căci prin ea se spunea țeranilor cum au să-și întocmescă bibliotecile populare care le va fi ca și fântănila fermecate, din cari pot să-și adape sufletul, ce trebuie să înșetoseze după știință și progres.“

A două disertație, practică cu aplicare la trebuințele vieții dîlnea a poporului de aici, despre îmbunătățirile economice peste tot și despre „Inșoțiri economice“ în special, disertație pregătită de dl V. C. Osvadă, nu s'a mai ținut, vîdînd așa slab interes.

S'au cetit rapôrtele despre încasarea tacselor: s'a încasat suma de 146 fl. (dela 8 membri ordinari, dintre cari doi au plătit pe câte 5 ani, și dela 23 ajutători), proiectul de budget pe anul viitor, și la urmă s'a ales comitetul pe un nou period de 3 ani, astfel: director P. O. D. protopresbiter Ioan Papiu, cassar: protonotarul St. Stroia; membrii: P. Cosma, M. Voilean, St. Stroia, Dr. N. Vecerde; suplenți: G. Dima și Dr. Oct. Rusu. Apoi delegați pentru adunarea generală a Asociațiunii la Seliște: Dr. N. Vecerde și M. Voilean.

Dl notar Milea, a făcut la finea ședinței propunerea, pe care comitetul despărțământului să o înainteze comit. central spre desbatere: ca Asociațiunea, spre a servi și mai mult intereselor poporului, să înființeze pe lângă școala civilă de acum a Asociațiunii un curs mai poporal, cu taxe de întreținere mai mici, pentru copile de inteligenți din provincie. — Se va transpune comitetului central.

Ședința a fost închisă cu câteva cuvinte de Directorul.

A urmat prânz comun, bogat, chiar splendid prânz; a fost traiu bun, dar — dispoziția înaltă sufletescă, care e pe aiurea după adunări reușite prin participarea frumoșă, a lipsit. În vorbirile formale ce s'au ținut, dl P. Cosma și accentuat, că să nu credă nimenea că mergem mulțumiți din Poplaca, eu atât mai vîrtos, că poporul din Poplaca e dór singurul popor din tot ținutul, care nu e dator nimic pe la bănci, care deci se bucură de o destul de bună stare, și totuși la o ocașie de astea, se ferește așa de ceva jertfă.

Ospitalitatea poplăcenilor, trebuie să e recunștem, e mare, laudabilă. Peste tot locul, și la prânzul comun și la privați: la dnul notar și dnii parochi, ne omorau cu omenia! De erau și celele așa, veneam foarte mulțumiți.

se mai uită odată la dînsa. Această singura privire reață flacăra vieții; răsufierea se întorse în peptul lui; buzele lui, albite și reci, se rumeniră și desghețară, iar muma recunșcătoare să aruncă la picóarele reginei, îmbrățișînd eand genunchii ei, când pe fiu-i mântuit.

Intorcîndu-se de astă dată a casă, regina nu se simțea așa ostenită ca de obicei; dar totuși se aștepta, ca o bôlă grea, pôte chiar mórtea, să o pândescă. Care nu-i fu spaima, când a dâna-și vedu, că singuru-i copil căzu greu bolnav, înaintînd cu pași repezi spre mórte!

„Dómne Dumneđeule!“ ofta ea. „Acastă jertfă n'o vei cere de la mine! Trece peste puterile mele!“ Zadarnică îi fu ruga! Zadarnice iscusitele ei îngrijiri! Chiar privirea-i perduse farmecul. Copilul ei nu mai deschise ochii, ci aiura despre ingeri minunat de frumoși și despre flori, până ce rămăe înțepenit și galben, în brațele ei; iar regina, doborîtă, fără lacrimi, fără jelanie, fără puteri, simțea numai că arde de dureri. Din aceea clipă părea că darul ei a părăsit-o.

Ômenii diceau, c'ar fi pierdut încrederea în minunatele ei burueni. Veni o vreme de întunecime pentru sêrmana regină. Ea își blêstema făptura și ruga ei. Iși aducea yină, că din pricina ei a căđut tot greul ne-

norocirei sale și asupra îndrăgîtilui ei soț. Lumea îi părea așa de întunecată, ca și cum ar fi fost împresurată de o nôpte fără zori, fără primăvară, fără pomi frumoși, fără cântec de pasări, fără nimic în fine; și nimic din toate ce altă dată învierau sufletul ei. Ea, care nu cărtise nici odată, cât timp cređuse că mântuise pe alții de suferințele lor, găsi astă-dată cerul fără îndurare și nu mai avea tãria de a se bucura de fericirea celei-alte mume, cruțată de gróznica suferință.

După ce îndelungă vreme rêtăcise în nôptea îndocele, ea adormi în sfirșit. De-odată i-se păru, că ușa se deschise, că dragui copil întră, strălucitor și fericit, că se așeză pe marginea patului, că-i ridică de pe piept povara durerii și îi dădu bucurie cu un răsuflet ce răsăpădea miros de micșunele. Apoi el ăise cu vocea-i duiôsă: „Mamă, nu plânge! Tu m'ai făcut atât de fericit, cum n'aș fi fost pe pãmînt, cu tótã iubirea ta aprinsă! Ôre nu mi-ai deschis tu cerul? Mi-a fost dat să mă întorc acolo, fără dureri și fără pécate, mulțumită jertfei tale, oh, mamă! Nu plânge! Sunt pururea cu tine! Ai făptuit, în evlavia ta, o greșală, cređînd că ai putea să alini tôte suferințele lumii și ai fost silită să o ispășești, doborîtă la pãmînt. Lumea este așa cum o vrea Dumneđeu: o ocnă, un cupțor, o topitóre, o trecere

foarte scurtă de la o viață la alta, mai mult sau mai puțin înălțată, după cum am învățat pe pãmînt. Răbdare mamă!

„Ceasul mântuirii tale sună; iar eu sunt pururea lângă tine, cu lumina și puterea mea! Tu poți încă să mângâi, pentru că cređi într'o viață viitoare, pentru că știi bine, că ea ne așteptă pe toți! Mórtea nu este! ci numai o renaștere și, oh! mamă, dacă ai ști cât de frumoșă e, a-i aștepta-o cu o nespūsă bucurie și n'ai mai suspina! Sărăcia, bôla, nedreptatea și lupta, trebuie să fie! Acestea tôte folosesc numai să ne curățim sufletul, să ne ajutăm între noi și să ne miluim. Iată de ce sunt fericiti aceia, cari ajută pe cei ce suferă, din tôte puterile, jertfindu-se și dărînd tot ce au de dat; dar se schimbăm pãmîntul într'un rai, nu se pôte și nici nu trebuie; căci pãmîntul este un loc de muncă, numit de ômeni: „iad sau purgatoriu!“

Regina se deșteptă, și de atunci liniștea reintră în sufletul ei. Ea putu să mângâie, să aducă bucurie, dar a mai vindeca, nu! Ea nu mai avea nici o dorință, trăia tihnită și fericită, răspîndind pacea în jurul ei.

Trad. de G. A. Mandy.

Nu vom căuta să stabilim responsabilitățile pentru nesuccesul adunării, iar căutându-le, la nici un caz nu am arunca atâta vină pe comitetul despărțământului (cum o face un alt țiar), căci, precum am arătat mai sus, comitetul a mers cu drag, pregătit, dar ce se-i faci dacă poporul nu i-a stat întru ajutor. De ce? Din multe pricini, pe care le vom cerceta în alt articol.

Revistă Externă

Noul moștenitor rusesc.

Din St. Petersburg se telegrafiază: In urma morții marelui Duce moștenitor, s'a luat un doliu de curte pentru trei luni.

„Oficialul“ publică un manifest al Țarului, proclamând pe basa legii de succesiune, pe fratele seu, Marele Duce Mihail Alexandrovici de Princi pe moștenitor, cât timp Țarul nu va avea un fiu.

S'a celebrat un requiem la catedrala Isaac, cu ocazia morții marelui Duce moștenitor George. Au asistat la această ceremonie: corpul diplomatic, autoritățile civile și militare, oficerii corabiei școlă germană „Charlota“ și ai cuirasatului danez „Tordenskjold“.

Din România

(Noul primar al Bucureștilor.) Dl Barbu Ștefănescu Delavrancea a fost ales primar al capitalei române, ér ca ajutor al său este ales dl P. Arion. Amândoi au primit la 1 Iul. v. personalul administrației comunale.

Serisóre din Cernatu Săcelor.

— Repararea bisericii — Parochienii harnici. —

Onorată Redacțiune!

Comuna Cernatu din Săcele, de vreo câți-va ani încóce a avut parte numai de certuri, de defăimări, de uri și de zizanii, cari însă astăzi, mulțumită lui D-șeu și ómenilor buni și harnici, s'au sfârșit aproape cu totul. In acest timp de urită aducere aminte, biserica noastră se derăpănașe reu, căci puținii se interesau de ea, așa că mai nici nu sămăna cu casă a Domnutui.

S'au găsit însă câți-va ómeni cu inimă, cari au hotărít să se pună serios pe lucru, și se caute să grijescă sfânta biserică. Intre acestia cel care a umblat și ostenit mai mult, este zelosul epitrop Ioan Pascu Ciurea. Acest credincios fiu al bisericii noastre, de când a venit în această comună, s'a apucat cu totă inima de lucru și s'a pus în serviciul bisericii și școlii noastre.

Umbă fără preget de încaséză banii pentru școlă și biserică; așa și de astădată făcând apel la credincioși, ca să contribuie cu cât îi va lăsa inima pentru repararea bisericii, a umblat împreună cu harnicul parohian George Radu, din casă în casă, și a încasat până acum suma de fl. 103. 90 cr. Țic până acum, căci o parte din ómeni sunt duși în România.

Acastă sumă e relativ mare pentru o comună ca a noastră, unde ómenii sunt fórte lipsiți și unde — din cauza certelor și zizaniilor din trecut — perduseră încrederea unul în altul. Să știe însă unii credincioși, că înaintea lui D-șeu darul lor e prețuit mult, e prețuit întocmai ca dinarul vėduvei din scripturi. Acum vin să aduc mulțumite dlui Ioan Pascu Ciurea și s'el rog să se intereseze și pe viitor de școlă și biserică noastră, cari au mare lipsă de sprijinul ómenilor de inimă cum este dēnsul. Tot asemenea și dl G. Radu

Să știe dēnsii, că respălită va fi munca lor și urmașii îi vor binecuvėnta încă multă vreme.

Trebuie să spun, că s'a întâmplat că o femeie, la care s'a dus s-o róge de ajutor, i-a defăimat pe cei doi amintiiți mai sus, ca și când ar fi strins banii pentru dēnsii. — Acastă femeie să știe că păcat a făcut, dacă a defăimat pe cei ce cu credință și dragoste se interesează de casa Domnutui.

D-șeu să-i țină pe cei ce obosesc pentru binele acestei comune.

X.

NOUȚĂȚI

Chirotonirea nou-alesului episcop al Aradului. Astăzi după prânz se încep serviciile pentru chirotonirea întru episcop a Preacuvioșiei Sale dlui arhimandrit *Iosif Goldis*, pe care o va săvırși Eminentia Sa Inaltpreasfințitul nostru Archiepiscop și Metropolit *Ioan Meșianu* cu împreună-lucrarea Preasfinției Sale părintelui *Nicolau Poșea* episcop al Aradului.

In scopul acesta au sosit la Sibiu Preasfinția Sa părintele *Nicolau* al Caransebeșului însoțit de Preacuv. sa arhimandritul *Filaret Musta*; iar cu trenul de Vineri sara a sosit în Sibiu, și noualesul episcop cu suită mai mare constătătoare din destinși membri ai clerului și mirenimei noastră din eparhia Aradului.

Intre acestia am observat din cler: pe Preacuvioșia Sa arhimandritul și directorul seminarial *Augustin Hamsea*, asessorii consistorial *Ignatie Papp* din Arad, *Ioan Groza* din Oradea, *Toma Păcală*, protopresbiterul Orăđii mari și *Vasile Mangra*, ieromonach; iar dintre mireni: *Nicolau Papp* director de finanțe în Oradea mare *Ioan Beleş*, deputat dietal, *Nicolau Zigrea*, secret. consis. în Oradea-mare *Petru Truța* avocat, *Ioan Lengher* secretar, cons. în Arad.

Serviciile divine încep cu *vecernia mică*, oficiată ađi în biserica parohială din Sibiu-cetate, la care Inaltpreasfinții episcopi vor fi conduși cu cântarea tropariului Rosalielor: „*Bine ești cuvėntat*“. — Cel mai bătrán dignitaru metropolitan present, părintele arhimandrit *Filaret Musta* va pontifica la *vecernie*. După Mărirea dela stichóvnă se va rosti ectenie și pentru noualesul episcop; iar după otpust se va face anunțarea Presfințitului Sinod arhieresc, care a aflat vrednic de chirotonire pe cel ales de sinodul eparhial, cercetat canonicesece de sinodul arhieresc și întărit de Maiestatea Sa, la care alesul va responde, declarând că primesce vestea și promite serbătorește, că va păzi cu totă inima și puterea turma lui Christos din eparhia Aradului, Oradei mari, Ienopolei, Halmagiului și a părților anexate din Banatul Timișan.

Se rostesc apoi obicinuitele polichrone, între cari unul și pentru nou alesul episcop, în decursul căruia toți episcopii se așađă la masa întinsă în biserică, pe care stau: *evangelia*, *crucea*, *2 lumini* aprinse, *o sticlă cu vin roșu*, *3 păhare* și un tăeriu cu *3 prescuri*, din cari gustă închinând, pentru monarhul, pentru patriarhi, pentru metropolitul nostru *Ioan*, pentru episcopul *Nicolae*, pentru metropoliți, archiepiscopi, episcopi și tot clerul, pentru noul episcop și pentru dirigătoriile militare, civile și pentru popor.

Cu acestea se încheie *vecernia mică*; iar de sară se continuă cu *Vecernea mare*, *Litia* și *Priveghere* după tipicul Rusalilor, ambele pontificate de noualesul episcop. La litie binecuvėntarea pánilor o face episcopul cel mai bătrán.

Personal La ședințele consistoriului metropolitan, cari s'au început eri, s'au prezentat P. S. Domn episcop *Nicolae Poșea*, arhimandriți *Filaret Musta* și *Augustin Hamsea*, protopresbiterul *Mihail Popovici*, și asessorii mireni, Dr. *Iosif Gáll*, *Alecsandru Mocsonyi*, *Iulian Janculescu*, *Nicolau Zigre*, *Ioan Lengher*.

„**O ardelencă licențiată la universitatea din București** *Dșora Emilia Cioran*, fca preotului Cioran din Reșinari, precum aflăm din „Fam.“, a făcut de curėnd cu succes strălucit examenul de licență în istorie la universitatea din București, unde i-a fost profesor dl N. Iorga, membru corespondent al Academiei Române. *Dșora Cioran* e prima ardelencă licențiată la universitatea din București.

O gróznică bóla între vite în Basarabia. Se anunță din Galați că întręga Basarabia, dela Hotin până la Ackerman, e bántuită cu furie de teribila epidemie *pesta siberiană*, printre vite. — Din cauza fómetei, locuitorii trec nóptea Prutul în România. Astfel Luni au fost prinși și duși în Galați patru fugari.

Diracțiunea generală a serviciului sanitar superior român, a intervenit pe lângă ministerul de războiu, ca să-i pună la dispoziție soldați pentru paza graniței Prutului. Numai în urma unor mėsuri rigurose, s'ar putea ca epidemia să nu trecă din nou și în România!

Domnii abonați, a căror abonament a expirat cu al doilea semestru, sunt rugați a-și renói grabnic abonamentul, căci administrația țiarului sisteză cu numărul de față expedarea mai departe a foii celor-ce n'au renói.

Corpus nummorum. Marele istoric universal german *Teodor Mommsen*, de câteva săptămėni adună material pentru o nouă lucrare a sa, în Biblioteca națională din Paris. Ca membru estern al Academiei franceze, într'una din ședințele ultime ale Academiei a cetit o disertațiune, în care arată necesitatea compunerii unui „*Corpus nummorum*“, adecă conscrierea și descrierea tuturor banilor și monedelor de metal din vechime. Spune însă că lucrarea acėsta trece preste puterile nu numai a unui om, ci chiar și preste puterile unei academii, de aceea lucrarea ar trebui făcută internațională, spre care scop Academia franceză din Paris și cea germană din Berlin ar trebui să se asocieze. Presidentul a declarat, că va transpune propunerea spre studiere comisiei literare a academiei.

Daruri pentru Biserică. *Vasile Bidian* din Geaca a binevoit a cumpăra pe sfintele Pasci pentru Sf. Biserică din acėstă parohie, patru prapori frumoși cu 41 fl. Acest creștin bun, și mai nainte a făcut mai multe daruri pentru Biserică. — *Vėduva Ana Suci* pe sfintele Rusale a dăruit pentru Biserica din Geaca o față frumoasă pentru strane. Și acėsta creștină bună, însemnată e cu multe daruri în istoria acėstei Sf. Biserici — *Vasile Moldovan* și soția sa *Vėvara* din Băgaciu, a dăruit pe Sf. Rusale pentru S. Biserica de acolo un ornat întreg prețese în preț de 30 fl.

Bunul D-șeu se primescă aceste jertfe curate în Jertfelnicul seu cel mai presus de Ceriuri și evlavioșilor dăruitori să le respătescă însutit pentru sacrificiile lor. — *Geaca* în 20 Iunie v. 1899. *Ioan Pașca* paroch rom. ort.

Cununie. Dl *Ioan Iuga* și *dșora Filoftea Iuga* anunță serbarea cununiei lor, care va avea loc Duminecă, în 25 Iuliu (6 August) a. c. în biserica gr. or. din Tilișca.

— *Dșora Paulina Pipos*, fiica P. O. D. protopresbiter al Geógiului (Hondol), și dl *David Ionescu* funcționar de vamă în Predeal, și-au serbat cununia în 9 Iulie st. n. în Deva. Trimitem felicitări!

Nenorocirea de lângă Buzėu. O mare nenorocire s'a întâmplat lângă Buzėu, la moșia dlui C. G. Costaforu:

Patru englezi, venind din Londra să cumpere terenuri petrolifere, au mers să viziteze puțurile de petrol ale dlui C. G. Costaforu. Intorcėndu-se dela puțuri spre Buzėu, întró trásură trasă de patru cai, la o cotitură caii s'au speriat și trásura s'a răsturnat într-o grópă. Doi englezi au fost grav răniți, unul cu piciorul, iar cel-alt cu brațul drept, rupt! Cel d'al treilea și al patrulea au fost zdreliți. Dl Costaforu s'a dus imediat la Buzėu, punėndu-i-se la dispoziție mai mulți soldați de la spitalul militar, cari, apoi, în brancarde, au adus în Buzėu pe cele patru victime. Mercuri dimineță, victimele au fost transportate în Capitală.

Cei zdreliți au fost conduși la otel Continental, iar cei grav răniți la spital, unde îi îngrijește eminentul chirurg dl dr. *Leonte*.

Avis! (Din Sėliște) Acei domni din jur, sau depărtări, cari vor binevoi a participa la adunarea generală a „Societății pentru fond de teatru național român“, ce se ține în 30 și 31 Iulie n. c, să se însinue la subscrisul până la 26 Iulie, ca astfel de cu

timp să se pótă lua mėsurile de lipsă pentru încuartirarea domniilor lor.

Asemenea sunt rugați a se însinua toți, cari voesc a participa la banchetul, ce se va da în ziua primă. Prețul e 1 fl. 50 cr, de cuvėrtă. Sėliște, 12 Iulie n. 1899. *Dumitru Banciu* președ. comit. arangiator.

Petrecerea din Ocna-Sib.

Ocna în 1/13 Iulie a. c.

D-le Redactor!

Elevis seminarului nostru „*Andreian*“, însufleții de măiestrul lor, an de an se organizează în coruri vocale și în decursul anului școlar se eserează sub conducerea unui mai dibaciu în esecutarea diferitelor piese musicale. Cu serbătórea sfilor apostol *Petru* și *Pavel* se face încheierea solemnă a anului școlar, iar elevii — teologi și pedagogi, organizați de regulă câte 16 cântăreți într'un cor, plēcă ei cei năcăjiți de munca și neajunsurile unui an, — ca se delecteze și dragoste pentru musica națională să stėnescă în publicul românesc. Elevii nostri prin prezentarea și prestațiunile lor în centrele romănesce în primul rėnd lor își câștigă laudă, apoi contribuie la numele cel bun al institutului și al corpului profesoral. Însemnată a unei astfel de turne, crește prin fapt că elevii seminariali, ca fitori preoți și învățători, vin în atingere de aproape cu poporul nostru și li se dă astfel ocaziunea de a se cunoșce reciproc.

Un grup de clerici sub conducerea absolventului *George Henția*, și-a fixat ca prima stațiune Ocna-Sibiului. Bună socótă au făcut, căci deși inteligența română din Ocna la număr e puțină, în sezonul de vară se sporeșce însemnat prin óspeții veniți să-și caute sėnătatea în lacurile sărate din capul satului-orăș. Acei, cari cunosc stațiunea balneară din Ocna vor ști că pentru distrația óspeților de aici, nimic nu se face din partea celor competenți. Iată pentru-ce a fost cu dor așteptată și binevenită vestea, că în sėra sfilor Apostoli *Petru* și *Pavel* se va ținea în sala de lectură a băilor o producțiune musicală-teatrală urmată de joc românesc.

La órele 8 sala era plină de public internațional. Programul bine întocmit și nu prea lung în partea lui musicală, a fost esecutat cu acurateța ce caracterizează producțiunile sibiienilor de acest fel. Mai mult a plăcut „*Marșul ostășesc*“, care potrivit a figurat ca punctul prim, și n'ar trebui să rămână afară din nici un program al petrecerilor arangiate de cântăreții nostri naționali. De asemenea au trebuit să fie repetate „*Fóie verde de mohor*“, „*Fost-a-i lele*“ și „*Tot și-am đis mândro*“. Succesul acestor piese este a se atribui tenorului dulce a clericului abs. *Susman*. Pe bină dl *Susman* are o prezentare simpatică: de statură mititel, dar cãntă un tenor puternic și fermecător!

A urmat piesa teatrală: „*Nu te juca cu dracul*“ comedie într'un act de I. *Negruzi*. Diletanții și-au studiat bine rolurile. S'a observat însă, că sunt începători, din nesiguranta cu care se învėteau pe bină. Mai multă modulație în voce, mai multă flexibilitate și independență în mișcări, gesturi naturale, ca efect al diferitelor situații sufletești, aceste sunt condiții indispensabile, pe cari trebuie să și-le însușescă diletanții și apoi încă un lucru, să se ferescă diletanții nostri de o imbrăcăminte, care produce aversiune în public. Așa servitoriul lui *Timur*, *Condulici* s'a prezentat în costum, așa vine vorba! de finanț. Românul nici în vis nu vrea să-l vadă. *Dșora Parasch. Cristea* a fost dragălașă în costumul nostru național. Se uitau pierduți strėinii la ea.

Publicul a rėmas mulțămit și a acoperit cu aplause prelungi străduințele diletanților.

S'a început apoi jocul cu o *Horă*, care pe astădată era învrėstată cu *Nemți* și *Unguri*. Și au jucat compatrioții nostri romănesce până ce s'a crepat de țiună. Nici o disonanță, numai armonie romănescă dela început până la sfărșit. Succesul atât moral, cât și material a fost deplin mulțumitor.

Dorindule drum bun *Troubadurilor*, nostri, — îi salută cu dragoste romănescă.

Odiseu.

Mătase Henneberg

dela 45 cr. până la fl. 14.65 per metru — veritabilă numai procurată direct din fabricile mele — negră, albă și colorată, — în cele mai moderne țesături, colorii și desinuri.

Particularilor liberă de porto și vamă acasă. Mostre cu întorcerea poștei.

Fabricile de mătase G. Henneberg (Iif. de curte ces. și reg. Zürich. [2] 8—

Licitațiune.

In 11/23 Iulie a. e. la 2 ore p. m. se va ținea în edificiul școlii din Ludoșul-mare, tractul Mercurei, licitațiune publică minuendă, pentru darea în întreprindere a lucrului măestrului zidar și bărdăș, la noua școlă ce e a se zidi.

1. Prețul strigării pentru lucrul măestrului zidar e 2440 fl. 17 cr., iar pentru lucrul măestrului bărdăș 747 fl. 79 cr.

2. Doritorii de a licita sunt datorii a depune înainte de a licita un vadiu de 10%.

3. Ofertele în scris instruite în totă regula, au să între la subscrisul până la 10/22 Iulie.

4. Condițiunile și informațiunile mai de aproape se pot vedea la subscrisul.

Ludoșul-mare, 11 Iulie n. 1899.

Pentru comisiunea de clădire:

Ilie Pop,
paroch gr.-ort.

[108] 2—2

Publicare de licitațiune.

Se publică a 2-a oră licitațiune publică pe ziua de 10 Iulie c. st. v. 2 ore d. a. pentru darea în întreprindere a renovării bisericei rom. ort. din Lancrăm, protopresbiteratul Sas-Sebeș.

Prețul strigării 3635 fl. 48 cr.

Licitanții vor depune din prețul strigării 10% vadiu în bani gata, ori hârtii de valoare. — Din materialul zidurilor ce au să se demoleze, biserica și reține 10 mii cărămidă; restul îl dă eventualului întreprinzător gratuit.

Punctele de licitațiune și planul renovării etc. se pot vedea la subscrisul comitet parochial.

[109] 1—1

Lancrăm, în 29 Iunie 1899.

Comitetul parochial:

Isidor Bologa Ioan Bucur
president. notar.

Nr. 370/899.

[110] 1—3

Concurs.

Pentru ocuparea posturilor de învățători dela școlile confesionale gr.-or. române din mai jos însemnatele comune, în protopresbiteratul Avrigului, se escrie prin această concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Rom.“

1. Porcești, două posturi de învățători cu salariul anual de câte 300 fl. v. a.

2. Porumbacul-superior, apusean și răsăritean, postul de învățător cu salariul anual de 300 fl., cuartir și lemnele necesari pentru foc.

3. Sebeșul-inferior, al doilea post de învățătoriu cu salariul anual de 300 fl. v. a., cuartir și lemnele necesari pentru foc, eventual un relut de 4 stângini sau 20 fl.

4. Sebeșul-superior, al doilea post de învățător, cu salariul anual de 300 fl. v. a., cuartir și lemnele necesari pentru foc.

5. Sărata, postul de învățător cu salariul anual de 300 fl. v. a., cuartir și lemnele necesari pentru foc.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi, să-și substernă cererile concursuale instruite conform legilor în vigoare la subscrisul oficiu protopresbiteral greco-or. al Avrigului în Avrig (posta Avrig, Felek, Szabenvármegye), până la termenul susindicat, cu aceea, că cei aleși vor avea a conduce cântările în biserică în Dumineci și Sărbători.

Avrig, 28 Iunie 1899.

În conțelegere cu comitetele parochiale respective. — Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Avrigului.

Ioan Căndea,
protopop.

[102] 1—3

Concurs.

Pentru întregirea posturilor de învățători vacante, dela școlile din comunele mai jos însemnate, din protopresbiteratul Dobrei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima

publicare în „Telegraful Român“.

1. Roșcani-Mihăești, un post de învățător cu salariu de 300 fl., cuartir natural și lemne de foc.

2. Brisnic, un post de învățător cu salariu de 300 fl. și cuartir natural.

3. Lăpușnic, un post de învățător, cu salariu de 300 fl. și cuartir natural.

4. Lăpugiul-superior, un post de învățător, cu salariu de 300 fl., cuartir natural și lemne de foc.

5. Rădulești, un post de învățător, cu salariu de 300 fl. și cuartir natural.

6. Panc-Seliște, un post de învățător, cu salariu de 300 fl. și cuartir natural.

7. Lăpugiul-inferior — Ohaba, un post de învățător ambulant, salariu 300 fl. și cuartir natural.

8. Stăncești-Ohaba—Făgețel, un post de învățător ambulant, salariu 300 fl. și cuartir natural.

9. Baștea—Holdea—Coșești, un post de învățător ambulant, salariu 300 fl. și cuartir natural.

10. Fintoag, un post de învățător, cu salariu de 300 fl. și cuartir natural.

11. Dobra, un post de învățător, cu salariu de 400 fl.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi, au a-și înainta cererile de concurs, instruite conform normelor în vigoare, în termenul deschis, subsemnatului oficiu protopresbiteral.

Dela concurenți se așteaptă a se prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare în biserica comunei la care au competat.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Dobrei, în conțelegere cu comitetele parochiale respective.

Dobra, la 15 Iunie 1899.

Ios. Morariu,
protopop

Nr. 402/899.

[105] 1—3

Concurs.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela școlile din comunele mai jos însemnate, protopresbiteratul gr.-or. al Mercurei, se escrie concurs cu termenul de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

1. Poiana, un post de învățător și două de învățătoare, cu salariu anual de câte 300 fl. și 70 fl. bani de cuartir și grădină.

2. Apoldu-de-jos, două posturi cu salariu anual de câte 300 fl., cuartir natural în edificiul școlii și lemnele necesari de foc sau 30 fl. relut de cuartir.

3. Mercurea, un post cu salariu de 300 fl., 20 fl. relut de cuartir și 4 stângini de lemne din cari e a se încălzi și sala de învățământ.

4. Apoldul-de-sus, un post cu salariu de 300 fl., cuartir natural în edificiul școlii și lemnele necesari de foc.

5. Rod, un post cu salariu anual de 300 fl.

6. Rețiu, un post cu salariu de 300 fl., cuartir natural și lemnele necesari de foc.

7. Gârbova, un post cu salariu anual de 300 fl., cuartir natural și lemnele necesari de foc.

8. Tău, un post cu salariu anual de 300 fl., cuartir natural și lemnele necesari de foc.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi, au a-și înainta cererile de concurs, instruite conform normelor în vigoare, în termenul deschis, subsemnatului oficiu protopresbiteral.

Dela concurenți se așteaptă a se prezenta înainte de alegere în respectiva comună la care au competat, pentru a fi cunoscuți personal și spre a-și arăta dexteritatea în cântările bisericesti și tipic.

Mercurea, la 19 Iunie 1899.

Oficiul protopresb. gr.-or. al Mercurei, în conțelegere cu respectivele comitete parochiale.

I. Droc,
protopop

[107] 2—3

CONCURS.

Pentru edificarea unei noue biserici în parochia gr.-or. Hașfalău, se va ținea o licitațiune minuendă la 11/23 Iuliu a. e. în școlă confesională din loc, precis la 2 ore d. a.

Prețul strigării 3800 fl. v. a.

Atât planul cât și preliminarul de spese se pot vedea la oficiul parochial în loc.

Doritorii de a întreprinde edificarea bisericeii, au să-și înainteze ofertele provădate cu vadiu de 10% până la 12 ore a menționatei și la oficiul parochial, sau prezentându-se în persoană înainte de începerea licitațiunii. Hașfalău, în 2/14 Maiu 1899.

Nicolau Doctor, Ioan Morariu,
președinte. notariu.

Văduț!

D. Moldovan,
protopop.

Anunț.

Am onore a aduce la cunoștința onoratului public, că în atelierul meu de croitorie (strada Măcelarilor Nr 45. casele tipografiei Archidieceesane) se efectuează tot felul de

vestminte bărbătesci,

precum și

reverenți,

reparaturi, și tot felul de **ornate bisericești,** precum

Stichare, Epatrafire, Felone, Măneări, Brăuri, aere și prapori

în timpul cel mai scurt și după cerințele ritului nostru ortodox cu prețurile cele mai moderate.

Sperând că onoratul public mă va onora cu prețurile comode, mă recomand binevoitorului sprigin

Zaharie Voileanu

măstru croitor.

NB. la cerere espedez mostre franco și gratis.

[68] 9—9

„Concordia“

Societate comercială pe acții — Sibiu,

pune în vânzare

un vin escelent

garantat curat, cu prețul de

40 cr. litrul!!

Se potrivește admirabil cu ape minerale.

[86] 9—12

Julius Erös,

SIBIU,
Strada Cisnădiei 3.

Ochelari
Zvickeri
Ochelari cu
linți
convexe
de ori-ce soi
în
Nickel
Argint
și
Aur etc.

Termometre
Barometre
Compase

Lornete
de
teatru
Ochianuri
de
câmp
etc. etc.

Tot aci cel mai mare deposit
Sibian de

Orológe, obiecte de aur și argint

precum și utensilii bisericești.

[71] 10—10